

РЕШЕНИЕ

№ 10053

гр. София, 13.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА**
като разглежда докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско дело № 20211110149121 по описа за 2021 година

РЕШЕНИЕ

№ .....

гр. София, 13.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД СОФИЯ II гражданско отделение **53-ти състав**

В открито съдебно заседание на петнадесети юни две хиляди и деветнадесет и втора година в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Константин Кунчев

Секретар: Биляна Петрова

като разглежда докладваното от съдията гражданско дело № 49121 по описа на СРС за 2021 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от „ПП“ ЕООД срещу 1 „Ф-г БГ“ ООД осъдителни иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, вр. чл. 265, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 87, ал. 1 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД за сумата от **5 400 лв.**, представляваща **сборна сума от платените шест месечни вноски по договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на интернет сайт от 14.01.2021 г.**, който е бил развален поради неизпълнение на уговорената работа от ответника, както и на сумата от **954 лв.**, представляваща **неустойка за забава за периода от 21.05.2021 г. до 14.07.2021 г.**, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и по насрещен иск с правно основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД за сумата от **5400**, представляващи **неизплатено възнаграждение, ведно със законната лихва върху сумите от предявяване на иска – 16.11.2021 г. до окончателното им плащане.**

Ищецът твърди, че на 14.01.2021 г. с ответника сключили договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на интернет сайт, собственост на „ПП“ ЕООД, а именно: <https://topseli.shop>. Съгласно постигнатите уговорки „Ф-г БГ“ ООД се задължило да изпълни предмета на договора, който обобщено се изразяваше в създаване на SEO /Search Engine Optimization/ оптимизация, включваща: изготвянето на SEO стратегия, създаване и изпълнение на линкбилдинг стратегия за генериране на входящи линкове, създаване, редактиране и публикуване на интернет сайта на 12 текста по ключови думи, респективно тяхното оптимизиране на 12 страници на интернет сайта, обучение за оптимизиране на новото съдържание, както и за оптимизиране на останалите страници на конкретния уебсайт. За предоставянето на тази услуга, „ПП“ ЕООД, от своя страна, се задължило да изплати на ответното дружество общо сумата от 9000 лева без ДДС, като било уговорено тяхното разсрочено заплащане на равни вноски от по 750 лева без ДДС в рамките на 12 месеца от сключването на договора. В чл. 15 от договора бил уговорен краен срок на изпълнение на предмета на договора, а именно 4 месеца след получаването на първото плащане по договора. Заявява, че първата вноска от 750 лева била заплатена от ищеца на 14.01.2021 г. Сочи, че поради дезинтересиране на изпълнителя от сключения договор, който не изпълнил задълженията си в цялост и в срок на 14.07.2021 г. ищецът изпратил до ответника нотариална покана от нотариус Антоанета Итева, с рег.№ 424, с район на действие Софийски градски съд, връчена му на 04.08.2021 г. по реда на чл. 47 от ГПК, с която „ПП“ ЕООД развалило сключения договор, тъй като изпълнението на задълженията от „Ф-г БГ“ ООД вече било безполезно за тях. Със същата покана изискал от ответното дружество и пълната сума с ДДС, заплатена от „ПП“ ЕООД по вече развалиния договор, явяваща се недължимо платена, с оглед неизпълнението от „Ф-г БГ“, както и уговорената в договора мораторна неустойка за забава. Сочи, че не е постъпило плащане в посочения в поканата срок. Твърди, че развалянето на договора било породено от това, че „Ф-г БГ“ ООД не изпълнил основното си задължение за генериране, редактиране и публикуване на 12 текста, чрез които да бъдат оптимизирани 12 страници на въпросния интернет сайт, което задължение било в основата на сключения между страните договор. Заявява, че късното изпълнение било безполезно за възложителя, тъй като голяма част от него стоки предлаганите стоки били предназначени за употреба в определено време в годината - пролетния и летен сезон. С оглед гореизложеното претендира сумата от 5400 лева, представляваща сборната сума от платените 6 месечни вноски от „ПП“ ЕООД за реализиране на предмета на договора, с оглед отпадане на основание на заплащането им. Съгласно клауза на чл. 22 от процесния договор, в случай на забава от страна на изпълнителя с повече от 5 работни дни дължи на възложителя неустойка в размер на 0,2 % от дължимото възнаграждение за всеки просрочен ден. Поддържа, че с оглед неизпълнението на договора, считано от 21.05.2021 г. ответникът дължи неустойка върху уговореното възнаграждение в размер на 900 лева, която равнява на 954 лева. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба, с който предявените искове се оспорват по основание и размер. Ответникът не оспорва, че на 14.01.2021 г.

страните са сключили Договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на 2 интернет сайт с нотариална заверка рег. №197 от 14.01.2021 г., по описа на нотариус Мария Михова – Рашкова под № 504 на НК, Договор № 90 от 26.11.2020г. с посоченото съдържание, по силата на който ответникът се е задължил да извърши SEO оптимизация на българската версия на сайта <https://topseli.shop>. Поддържа, че е изпълнявал задълженията си по договора, като е уведомявал възложителя за извършената работа. Заявява, че на 17.03.21 г. отговорника за проекта Кирил Кирилов е изпратил първи SEO текст за одобрение, а на 13.04.21 г. са изпратени за одобрение всички 12 текста, след което между страните били обменени имейли относно целевите страници от сайта, на които следвало да бъдат качени изготвените текстове, а след това в процедурата по качването на въпросните текстове се налагало съдействие от страна на програмистите на сайта от страна на клиента, което довело до същинския разрыв в отношенията между страните. Заявява, че на 16.06.21 г. от „Ф-Г БГ” ООД, ЕИК 200538588 е получена нотариална покана, на която е отговорено с предложение за среща за постигане на консенсус между страните за продължаване работата по договора, но на срещата не се явил представил на дружествотоищец. Твърди, че предоставената на възложителя услуга може да бъде ефикасно използвана от последния. Сочи, че от м.юли 2021 г. насам възложителят е спрял да плаща дължимите месечни вноски, всяка за сума от 900 лева с ДДС за което били издадени следните фактури: фактура № 0000004129/01.07.2021, фактура №0000004244/02.08.2021, фактура № 000000/03.09.2021, фактура № *****/04.10.2021 и фактура № 0000004543/02.11.2021. С оглед на гореизложеното предявява насрещен иск за заплащане на сумата от 5400 лв. с ДДС - неизплатено възнаграждение по Договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на интернет сайт с нотариална заверка рег. №197 от 14.01.2021 г., по описа на нотариус Мария Михова - Рашкова рег. № 504 на ИК. Претендира разноски. В отговора на насрещния иск „ПП“ ЕООД оспорва същия с твърдения, че изпълнителят не изпълнил задълженията си по договора: за публикуване на генерирани текстове, обучение за оптимизиране на ново съдържание, създаване и изпълнение на линкбулдинг стратегия за генериране на входящи линкове, предоставяне на ежемесечни справки за извършената работа, както и несъздадени входящи линкове към интернет сайта на ПП“ ЕООД

-

Съдът, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото намира за установено от правната и фактическа страна следното:

-

Като безспорно установено по делото съдът е приел, че страните са сключили Договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на интернет сайт, собственост на „ПП“ ЕООД на 14.01.2021 г., по силата на който последният е заплатил на „Ф-Г БГ” ООД сумата от 5400 лева.

Съгласно постигнатите уговорки „Ф-г БГ“ ООД се задължило да изпълни предмета на договора, който се изразяваше в създаване на SEO /Search Engine Optimization/ оптимизация, включваща: изготвянето на SEO стратегия, създаване и изпълнение на линкбилдинг стратегия за генериране на входящи линкове, създаване, редактиране и публикуване на интернет сайта на 12 текста по ключови думи, респективно тяхното оптимизиране на 12 страници на интернет сайта, обучение за оптимизиране на новото съдържание, както и за оптимизиране на останалите страници на конкретния уебсайт.

„ПП“ ЕООД, от своя страна, се задължило да изплати на ответното дружество общо сумата от 9000 лева без ДДС или 10800 лв. с включено ДДС, като било уговорено тяхното разсрочено заплащане на равни вноски от по 750 лева без ДДС в рамките на 12 месеца от сключването на договора. В чл. 15 от договора бил уговорен краен срок на изпълнение на предмета на договора, а именно 4 месеца след получаването на първото плащане по договора. Заявява, че първата вноска от 750 лева била заплатена от ищеца на 14.01.2021 г.

Налице е договор за изработка, който е неформален и консенсуален договор, той се счита за сключен в момента на постигане на съгласие относно присъщите на съдържанието му съществени елементи – работата, която възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълни, и възнаграждението, което възложителят ще заплати на изпълнителя за извършената и приета работа.

По отношение на иска с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, вр. чл. 256, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 87, ал. 1 ЗЗД

Съгласно константната практика недостатъците на престириания резултат - предмет на изработката не погасяват задължението за заплащане на уговореното възнаграждение, а пораждат права на възложителя, които следва да бъдат упражнени по реда на [чл. 265 ЗЗД](#) и ако бъдат упражнени, могат да доведат или до намаляване размера на възнаграждението или до отлагане изискуемостта на задължението за възнаграждение, а разваляне на договора е допустимо, ако недостатъците са толкова съществени, че работата е негодна за нейното договорно или обикновено предназначение. Когато възложената работа е извършена с недостатъци, за възложителя се поражда потестативното право да избере една от алтернативно предвидените в [чл. 265, ал. 1 ЗЗД](#) възможности: 1/ отстраняване на недостатъците; 2/ заплащане на разходите, необходими за отстраняването им; 3/ намаляване на възнаграждението. Отговорността на изпълнителя и правата на възложителя са обусловени от характера на недостатъците и отражението им върху годността на изработеното.

Съобразно разпоредбата на [чл. 265, ал. 2 ЗЗД](#) възложителят има право да развали договора за изработка с едностранно волеизявление само когато недостатъците са толкова съществени, че правят изработеното негодно за обикновеното или предвиденото в договора предназначение. В този случай е налице пълно неизпълнение. За да се приеме, че недостатъците са съществени, е необходимо да се извърши преценка не само дали правят изработеното негодно за договорното или обикновеното му предназначение, но и дали същите са неотстраними, дали създават сериозни затруднения или отстраняването им е технически невъзможно или икономически нецелесъобразно.

В този смисъл Решение № 157 от 8.11.2010 г. на ВКС по т. д. № 1135/2009 г., II т. о.и Решение № 452 от 16.11.2011 г. на ВКС по гр. д. № 621/2010 г., IV т. о.

По изложените съображения в тежест на ищеца е да докаже, че изработеното е негодно за договорното или обикновеното му предназначение, и че недостатъците са неотстраними.

В случая се установи от представените писмени доказателства и разпита на двамата свидетели, че има частично изпълнение от страна на изпълнителя по договора, за което не се твърди че е негодно и не са представени доказателства за това. Обратно установи се, че част от дадените препоръки в стратегия, изгонвана и изпратена от ответника са изпълнени от възложителя, тоест е признат полезният им ефект. Има изготвена и предадена SEO стратегия, създаване и изпълнение на линкбилдинг стратегия за генериране на входящи линкове, направени са препоръки, **макар че същите не са изпълнени реално на сайта, което е задължение на ответника**, както и са изработени 12 текстове и ключови думи, **макар да не са качени на сайта, което е задължение на ответника**. Не са изпълнени задълженията на ответника за даване на месечни отчети и за обучение на персонала на възложителя- ищец.

Въпреки, че има неизпълнени задължения по договора изпълненото макар и частично е от полза на възложителя, като работата е изпълнена съобразно договора. Свършената работа безспорно има своят полезен резултат и значима икономическа стойност с оглед интереса на ищеца, който е заложен в договора, поради което може да служи на възложителя, независимо, че не е интегрира на неговия сайт, изцяло. Следователно не е налице пълно неизпълнение поради цялостна безполезност на изпълнението.

По изложените причини изявлението за разваляне на договора, изпратено от ищеца до ответника на 14.07.2021г, не е породило действие и не може да породи действие и към настоящия момент, тъй като не са налице предпоставките по чл. 265, ал. 2 ЗЗД, които са кумулативни. В случая неизпълнението не е толкова съществено, че да обоснове отпадане на цялото облигационно отношение с обратно действие, което е водещ принцип при правото на разваляне установен също в чл. 87, ал. 4 ЗЗД.

Частичното неизпълнение, и забавеното изпълнение са неправомерни и правно релевантни, но не са достатъчно съществени да породят правото по чл. 87 ЗЗД във вр чл. 265, ал.2 ЗЗД на едностранно разваляне на целия договор за изработка.

Посочените правнорелеванти факти имат за последица право на ищеца за намаляване на възнаграждението по чл. 265, ал.1 т.3 ЗЗД, което ще бъде разгледано, като възражение по насрещния иск на ответника за заплащане на остатъка до пълното уговорено възнаграждение по договора, както и кумулативно право на обезщетение за неизпълнение, което ще бъде разгледано при иска на ищеца за присъждане на неустойка за забава.

По изложените причина иск за връщане на частично платените суми по процесния договор, поради неговото разваляне и връщане на даденото на отпаднало правно основание е неоснователен и следва да се отхвърли, доколкото не е налице развален договор.

По отношение на иска с правно основание чл. 92, ал. 2 ЗЗД:

В договора е уговорена неустойка за забава за неизпълнение на задълженията по него в размер на 0.2 % на ден но не повече от 20 % от стойността на договора.

Уговорката е действителна, доколкото е в рамките на обичайната търговска практика и е предвидена насрещна неустойка, както и таван до достигане на 20% от стойността на договора, до който се начислява.

В случая безспорно е налице забава по отношение на задължението на ответника да се качат 12 текста и да се извърши обучение на служителите на възложителя. Съдът приема, че на ответника са предоставени паролите за достъпи до сайта на ищеца и няма обективна пречка одадените текстове да не бъдат качени. Одобрението на изготвените текстове е дадено устно по телефона, което се установява от свидетелските показания и на двата свидетели по делото. Така също няма и обективна пречка да се извърши обучението на служителите на ищеца. Съдът приема, че съгласно договора тези задължения е следвало да бъдат изпълнени в рамките не по-късно от 4 месеца след първото плащане - т.15 от договора.

Първото плащане е извършено на 14.01.2021 г. при сключване на договор, което е видно от самия договор и не се оспорва от ответника. Тоест падежа е 14.05.2021 г., а неустойката се начислява след 5 тия работен ден забава тоест от 21.05.2021 г., като забавата е продължила включително до 14.07.2021 г., до когато е поискана от ищеца неустойката за забава.

По възражението на изпълнителя, че възложителя е изпаднал в кредиторска забава, поради което длъжника не отговора за своята забавна, съдът намира следното:

Едното твърдение в тази връзка е, че възложителят не е оказал съдействие по имейла на изпълнителя. Съгласуването по силата на договора е предвидено да става в устна или писмена форма т.6, 7, 8 и то изрично. По тази причина не може да се изисква съдействието от страна на възложителя да е само по имейл, а не по телефон, тъй като това не е уговорено изрично, обратно договорът позволява устна комуникация, включително по телефона. По отношение на това, че възложителят не е предоставил пароли за достъп до сайта, съдът приема същото за неоснователно и намира, че такава са предоставени, което се установява от показанията на свидетеля Маргарита Башоглу. Нещо повече при одобрени текстове от възложителя, което безспорно се установява, че било налице, дори паролите за достъп да не са предоставени, същите не са поискани изрично от изпълнителя. Не се доказва техническа невъзможност за изпълнителя да публикува текстовете, тъй като това е било предмет на самия договор и задължение на изпълнителя да го осигури, изпълни и организира.

По изложените причини съдът констатира наличие на нарушена комуникация между страните, но нарушената комуникация не може да се вмени само на едната страна поради, като приема, че по делото не е проведено пълно и главно доказване на кредиторска забава на възложителя.

Следователно възложителят има право да получи уговорената неустойка в договорения размер, без да е нужно да доказва, че е претърпял вреди.

Доколкото ищецът е поискал и законна мораторна лихва върху неустойка за забава от дата на исковата молба, релевантен е въпросът дължи ли се законна лихва върху неустойечно задължение, по който въпрос съдът намира следното:

В конкретния случай, при положение, че е налице паричен дълг, макар и под формата на неустойка, то няма основание да се отрече възможността при неизпълнението му на падежа, да се търси обезщетение и под формата на законна лихва в рамките на допустимите от законодателството предели. Доколкото неустойката е предвидена в самия договор, очевидно е, че тя съставлява договорно задължение за страната, в чиято тежест е

вменена. А когато е уговорена като парична сума, неизпълнението на задължението за плащане на неустойка ще бъде неизпълнение на парично задължението по смисъла на чл. 86, ал. 1 ЗЗД, пораждащо санкция за присъждане на обезщетение в размер на законната лихва. Санкционният характер на неустойката не препятства приложимостта на цитираната норма, тъй като задължението за неустойка е самостоятелно и независимо от задължението за обезщетение по чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Задължението за неустойка се поражда от факта на неизпълнение на договорното задължение, чието изпълнение тя обезпечава и обезщетява, а задължението за присъждане на обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД се поражда от неизпълнението на вече породено и неизпълнено задължение за неустойка (р. № 1418 от 3.10.2002 г. по гр. д. № 2313/2001 г., ВКС, V г. о.; р. № 597 от 6.06.2005 г. по т. д. № 914/2004 г., ВКС, II т. о.).

Следва да се посочи обаче, че лихва за забава при безсрочно вземане, каквото е неустойката за забава се дължи от поканата. По тази причина при паричното вземане за неустойка за забава, определена за всеки ден, няма отделен падеж за плащане на това задължение, поради което следва да се приеме, че е безсрочно задължение, макар да се начислява за всеки ден забава на главното задължение. Съгласно чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. В този смисъл е и р. № 3307 от 11.04.2016 г. по гр. д. № 1501/2015 г., СГС. В случая исковата молба има действие на покана и от нея се дължи законна мораторна лихва върху натрупалата се неустойка за забава, което не предствлава недопуситим комулация, тъй като е за различен период различно основание. Целта на лихвата по 86 ЗЗД е да се стимулира длъжника да изпълни задължението си за неустойка, което е паричен дълг макар и акцесонер. Целта на неустойката за забава е да се стимулира длъжника да изпълни главното задължение по договора. В този смисъл имат различна цел и основание. В този смисъл Решение № 147 от 16.07.2013 г. по гр. д. № 1372/2012 г., ВКС, IV г. о., и Решение № 73 от 29.06.2011 г. по т. д. № 683/2010 г., ВКС, I т. о.

По изложените съображения искът по чл. 92 ЗЗД е изцяло основател и следва да се уважи за сумата **от 954 лв., представляваща неустойка за забава за периода от 21.05.2021 г. до 14.07.2021 г., ведно със законна лихва от дата на исковата молба до окончателното плащане.**

-

По отношение на насрещния иска с правно основание чл. 79, ал. 1 вр. чл.266, ал.1 ЗЗД:

За да бъде налице вземането за възнаграждение по договор за изработка е необходимо да се установи наличието на **1) валидно сключен договор за изработка, 2) изпълнение на задълженията на изпълнителя и приемане на извършената работа от възложителя и 3) неизпълнение на задължението за заплащане на възнаграждение от възложителя.**

По отношение на наличието договор за изработка между страните: договорът за изработка е неформален и консенсуален договор, който се счита за сключен в момента на постигане на съгласие относно присъщите на съдържанието му съществени елементи – работата, която възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълни, и възнаграждението, което възложителят ще заплати на изпълнителя за извършената и приета работа.

По отношение на изпълнението на задълженията на изпълнителя и приемането на извършеното от възложителя: съгласно чл. 261, ал.1 ЗЗД изпълнителят е длъжен да изпълни работата така, че тя да бъде годна за обикновеното или предвиденото в договора предназначение. Изпълнителят дължи извършването на работата съобразно изискванията на

възложителя, като изпълнението следва да бъде точно в качествено отношение. След извършването на работата тя следва да бъде предадена на възложителя и за него възниква задължението да извърши активни действия – да прегледа изработеното за недостатъци и да уведоми изпълнителя при наличието на такива.

В случая се установява частично изпълнение, което е от полза на възложителя. От друга страна част от задълженията не са изпълнени в срок и качествено съобразно изискванията на възложителя. В това число не е проведено обучение, не са качени редактираните текстове, не са давани месечни отчети.

По тази причина съдът намира, че е основателно възражението на възложителя за намаляване на дължимото възнаграждение на основание чл. 265 ,ал. 1 , т.3 ЗЗД. Това възражение е упражнено мълчаливо с конклюденти действия от ищеца, тъй като той е спрял да извършва плащанията си по договора, като се е позовал на неизпълнението на ответника.

В тази връзка следва да се посочи, че наред с намаляване на възнаграждението, което е свързано с качеството и годността на извършеното изпълнение няма пречка кумулативно да се иска и обезщетение за неизпълнение в случая неустойка за забава, което е общ принцип в облигационното право при неизпълнение чл. 195, ал. 2 ЗЗД и чл. 79 ЗЗД.

Съдът като съобрази качеството на изпълнението и обема на извършените дейности по договора спрямо цялостите уговорки в договора както и задоволеността на интересите на страните по договора, намира че дължимото възнаграждение по договора е справедливо и разумно **да се намали до размера на вече платената сума от 5 400 лв.**, с включено ДДС.

Следователно горницата на уговореното възнаграждение до пълния уговорен размер от 10 800 лв. не се дължи.

По изложеното насрещният иск за сумата от 5 400 лв. следва да се отхвърли.

По разноските по делото:

На ищеца му се дължат разноски съразмерно с уважената част от исковете по чл. 78, ал.1 ГПК, както и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК за отхвърления насрещен осъдителен иск. Ищецът е направил разноски в размер на 750 лв. за адвокат, които са заплатени и сумата от 254, 16 лв. държавна такса или общо в размер на 1004,16 лв.

При това положение на ищеца му се дължат разноски общо в размер на **542,83 лв.**

На ответника му се дължат разноски пропорционално на отхвърления главен иск на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, тоест от сумата 960 лв. Ответникът е направил разноски 216 лв. за държавна такса по насрещния иск, 960 лв. за защита по главните искове и 840 лв. за защита по насрещния иск.

При това положение на ответника му се дължат разноски в размер на 816 лв. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ПП“ ЕООД с ЕИК 204791578 срещу „Ф-г БГ“ ООД, ЕИК 200538588 осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, вр. чл. 265, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 87, ал. 1 ЗЗД **за сумата от 5 400 лв.**, представляваща дадено на отпаднало правно основание по договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на интернет сайт от 14.01.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД „Ф-г БГ“ ООД, ЕИК 200538588 да заплати на „ПП“ ЕООД, ЕИК 204791578 **сумата от 954 лв.**, представляваща неустойка за забава за периода от **21.05.2021 г. до 14.07.2021 г.** по т.22 от договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на интернет сайт от 14.01.2021 г, **ведно със законната лихва за периода от**

25.08.2021 г. до окончателното ѝ изплащане

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „Ф-г БГ“ ООД, ЕИК 200538588 срещу „ПП“ ЕООД, ЕИК 204791578 насрещен осъдителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1 вр. чл.266, ал.1 33Д за сумата от **5400 лв. с ДДС** - неизплатено възнаграждение по Договор за предоставяне на услуги за оптимизиране на интернет сайт с нотариална заверка от 14.01.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Ф-г БГ“ ООД, ЕИК 200538588 да заплати на „ПП“ ЕООД, ЕИК 204791578 сумата от **542,83 лв.** – представляваща сторените разносики пред настоящата инстанция.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „ПП“ ЕООД, ЕИК 204791578 да заплати на „Ф-г БГ“ ООД, ЕИК 200538588 сумата от **816 лв.** – представляваща сторените разносики пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____